

LĀIVAS

No. 36. Metai XIII

Rugsējo-Sept. 2, 1933

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GAL. 3, 16—22.

BROLIAI, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamentu duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jie tėvainystė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimu. Bet Abraomui Dievas jį davė pažadėjimu.

Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl peržengimų, iki ateis ainy, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra, kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įsakymas, kur galėtų padaryti gyvus, teismas būtų tikrai iš įstatymo.

E v a n g e l i j a .

LUK. 17, 11—19.

ANUO metu Jėzus keliaudamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilėjos. Įeidamas į vieną sodžiu, jis sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad baėidami jie pasveiko. Vienas jų pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo Samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

Beť Raštas užrakinó visa po nuodėme; pažadėjimas, turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

GARBINIMAS ŠVČ. PANOS MARIJOS

Marija, Dievo Motina, gailestingumo Motina, melskis už mus ir už mirštančius! — 100 d. atl.

— Švenčiausioji Aušros Vartų Panele, melskis už mus! — 300 d. atl.

— Švenčiausioji Šiluvos Panele, melskis už mus! — 300 d. atl.

— Marija, mūsų viltie, būk mums maloninga! — 300 d. atl.

— Šventoji Marija, gelbėk mus nuo pragaro bausmių! — 100 d. atl.

ŠVČ. MARIJOS UŽGIMIMO DIENA

(ŠILINĖ) — RUGPIŪČIO 8 D.

“Kas yra toji, kuri ateina maloniai, tarsi rytų aušrinė ir graži, kaip mėnuo” (Giesm. 6, 9).

Kaip sopulingi ir šiurkštūs mūsų gyvenimo įvykiai perima mus šiurpu ir nemalonų palieka įspūdį, taip linksmo ir malonaus įvykio atsiminimas visuomet pasižymi savo saldumu ir švelnumu, kurio pėdsakiai ilgam mumyse pasilieka. Švč. Marijos gimimo diena, be abejo, yra vienas iš linksmiausių ir maloniausių kiek-

vieno krikščionio širdžiai įvykių. Tai vienas iš šviesiausių momentų Dievo Karalys tės žemėje istorijos bėgyje. Kad aiškiau toji tieša pasireikštų, atsiminkime:

1. Kas yra Toji, kurios gimimo dieną minime?— Tai yra Marija, palaimos ir Dievo malonės kūdikis! Paprasčiausio kūdikio gimimas jau suteikia tėvams ir jų artimiesiems daug džiaugsmo. (Jon. 16,21)
“Moteriškė gimdydama turi ..nuliūdimo,

nes jos valanda atėjo. Pagimdžius gi kūdikį, jau nebeatsimena suspaudimo dėl džiaugsmo, kad gimė pasauliui žmogus.” Labai retai, kad tėvai neturėtų iš gimusio kūdikio džiaugsmo. Nors tas džiaugsmas nėra visiškas. Mat, žmogus gema ne pilname savo prigimties skaistume, bet kaip Dievo rūstybės kūdikis, nes pirmųjų tėvų nuodėmės prakeikimas ir jį palietęs yra. Jis gaudamas kūno gyvybę, neturi savo sielos gyvybės; būtent pašvenčiamosios malonės, kurią pirmieji mūsų tėvai, kap visos žmonijos atstovai, savo nuodėme prarado ne tik pats sau, bet ir savo ainiams, taigi ir mums visiems. Tiktai Krikšto Sakramente atgauname savo siečiai gyvybę, kuomet šv. Dvasia suteikia pašvenčiamąją malonę, kuri sutaiko mus su dangiškuoju Tėvu ir gražina prarastąsias teises į Dangaus karalystę.

Visiškai kitaip atrodo Marijos užgimimas. Ji ypatinga Dievo malone yra apsaugota nuo gimtosios nuodėmės sutepties ir pašvenčiamoji malonė niekuomet Jos nebuvo apleidusi. Ji gimė tą malonę su savimi atsinešdama į pasaulį. Jos Gimimas dėlto yra tikro džiaugsmo diena, iškilmų diena Dangui ir Katalikų Bažnyčiai.

2. Kas yra toji, kuri šiandie yra gimusi? — Yra tai Marija, skaisčiausioji Mergelė, kurią mes Jos Gimimo dienoje kartu su Bažnyčia sveikiname! Ji pirmoji iš visų moteriškos lyties asmenų savo mergystę Viešpačiui, vieninteliu savo Meilės vertam dalykui, paaukojo ir šitą savo skaistybės auką priesaika, apžadais patvirtino. Teisingai tad mes džiaugiamės Jos Gimimo dienoje, nes Ji tūkstantį kartų teisingiau už Juditą, savo paveikslą, gali būti pavadinta: *Jeruzaliaus pasididžiavimas, Izraelio džiaugsmas, mūsų*

tautos garbė'' (Jud. 15, 10). Todėl ir Bažnyčia sako: *„Su džiaugsmu tad švęskime Dievo Gimdytojos Marijos gimimo dieną!*

3. Kas yra Toji, kurios Gimimą minime? — Yra tai Marija, Dovidų duktė, iš Jesės kamėno atžala, kuri prieš amžius buvo išrinkta ir paskirta skaisčiausiajii ir švenčiausiajii Vaisių išduoti, kurio nuo tūkstančių metų žmonija su pasiilgimu laukė ateinant; kuri turėjo pagimdyti pasaulio Išganytoją, Jėzų Kristų! Teisingai tad Bažnyčia savo maldose sako: *„Tavasai Gimimas, o Dievo Motin ir Mergele, visą pasaulį džiaugsmu perėrė; nes iš Tavęs gimė Teisingumo Saulė, Kristus, mūsų Dievas, kuris nuėmė nuo mūs praeikimą, palaiminimą atnešė, kuris mirtį nugalėjo ir mums amžiną gyvenimą užpel-nė.*'' Teisingai šv. Petras Damijonas šaukia: *„Tegul visos žemės gyventojų širdys džiūgauja ir triumfuoja! nes Kūdikis, kuris mums yra gimęs, yra pasaulio Karalienė, Rojaus Vartai, Dievo Skrynia, Marių Žvaigždė, Dangaus Kopėčios, kuriomis aukščiausias Karalius didžiausiame nuolankume iš Dangaus nusileido į žemę, ašarų ir sopulių pakalnę. Per šį Kūdikį nu-puolusis pasaulis vėl pasikels ir į savo pirmąją būklę sugrįš.*''

4. Kas yra Toji, kurios Gimimo dieną minime? — Yra tai Marija, galingiausioji ir gailestingiausioji Užtarytoja pas savo dieviškąjii Sūnų; kurią mes kartu su visa Katalikų Bažnyčia Ligonų Sveikata, Nusi-dėjėlių Gynėja, Nuliūdusiųjų Linksmintojo, Krikščionių Pagalba vadiname, nes Jos galybę ir užtarymą visi šimtmečiai, visos pasaulio tautos pažįsta ir dėkinga širdimi Jai už tai dėkoja. Teisingai tad mes džiaugiamės dėl Jos užgimimo, nes per Ją mūsų gyvenimo sopuliai, vargai ir nelaimės pasidarė ne tokios sopulingos, ne tokios sunkios, ne tokios gailios... Ji pasaldina mūs gyvenimą!...

5. Kas yra Toji, kurios Gimimo dieną minime? — Yra tai Marija, Patriarkų, Pranašų, Apaštalų, Kentėtojų, Išpažintojų, Panų ir Angelų Karalienė, kuri Dangaus grožybėmis ir šventumu visus pe-reina. Teisingai tad kviečia šv. Augustinas visą pasaulį džiaugtis ir linksmintis, nes naujai gimusis Kūdikis jį atnaujino, pakėlė į padanges ir pagerbė! *„Su didžiausiu džiaugsmu linksminkis žeme!*''...

6. Kas yra Toji, kurį užgimė? — Tai yra Marija, mūsų dvasios Motina! Mes per Krikšto Sakramente suteiktąją mums pašvenčiamąją malonę, tapome Dievo vaikais, o Jėzaus Kristaus, Marijos Sūnaus, broliais. Taigi, Marija būdama Jėzaus Motina tampa kartu ir mūsų Motina, o mes Jos vaikai. Argi nereikalinga mums savo brangiausios Motinėlės gimimo dienoje linksmintis ir džiaugtis?

Švęskime tad Švč. Marijos užgimimo dieną su šventu džiaugsmu ir linksmybe, pareikškim Jai savo linkėjimus, kad Jos Sūnaus Karalystė prasiplatintų šioje žemėje, gėrėkimės Marijai suteiktomis Die-mo malonėmis. Sveikinkime Ją kartu su Katalikų Bažnyčia kaip tekančią rytų Auš-rą, iš kurios užtekėjo Teisingumo Saulė — Jėzus Kristus, kuris nuodėmėse ir klaidose paskendusį pasaulį apšvietė, iš klaidų į šviesą išvedė. Sveikinkime Ją kaip Karalienę, Gynėją ir Motiną. Atnaujinkime savo senuosius daug kartų gal jau pakartotus pasižadėjimus, Ją nuoširdžiai mylėti, Jai ištikimai tarnauti, Jos dorybėmis sek-ti, Jos garbę kiek ištesėdami platinti tarp žmonių...

„Sveika Marija, Dievo Motina, pa-garbos verčiausias pasaulio Turtel! Ži-bury, niekuomet negęstas! Mergystės ži-bas Vainike! Tikrojo mokslo Ramsti! Nesugriaunama Šventykla! Tvirtovė, su ku-ria jokia tvirtovė susilyginti negali! Mo-tina — Mergele! per kurią atėjo, kuris šv. Evangelijoje Pagirtuoju yra pavadintas,

kuris ateis Viešpaties vardu!'' Benedictus, vardu ateina. Ozanna aukštybėse!)
qui venit in nomine Domini, Hosanna in
excelsis. (Palaimintas, kuris Viešpaties

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija

Rugsėjo mėn. 1933 m.

Šventojo Tėvo Pijaus XI patvirtinta
ir palaiminta.

UŽ BAŽNYTINIO MOKSLO PAŽANGĄ

Svarbus dalykas yra eit pirmyn Katalikų Bažnyčios moksle. Juk tai mūsų visų laimė nuo to priklauso. Naujų atsiranda Bažnyčios priešų ir juos nugalėti reikalingas geras pažinimas tikėjimo tiesų. Tą pažinimą gauname iš žmonių, kurie netik turi daugiau mokslo už mus, bet yra ir išsilavinę kaip jį kosekmingiausiai perduoti kitiems, nevien tik tikintiesiems, bet ir žmonėms be tikėjimo.

Taigi Bažnyčiai labai rūpi bažnytniame moksle pažanga. Ji nuolat ragina žmones remti jos mokslo įstaigas, seminarijas, universitetus ir visas katalikiško auklėjimo įstaigas. Tai labai svarbu, kad mes teiktume pinigiską paramą bažnytnio mokslo įstaigoms.

Taipogi yra svarbu, kad mes melstume už tuos, kuriuos Dievas šaukia į kunigų luomą, kad Visagalis jiems laimintų ir kad jie visa širdimi pamylėtų ir atsiduotų tam šventam tikėjimo darbui. Kuniagai už mus daug meldžiasi, laikydami šv. Mišias, kalbėdami breviorių ir nuolatos primindami Dievui mūsų reikalus. Kunigai vaikelius pakrikštija, jaunavedžius laimina ir mūsų mirusius palaidoja. Taigi už visa tai mes melskimės, kad Dievas jiems duotų pažangą bažnytniuose moklose.

Dievo garbės reikalai visiems privalo rūpėti. Kada visi prisidės ir pinigiską pa-

rama ir maldomis prie dvasiškos aukštesnio išmokslinimo, visiems tais vaisiais teks pasidalinti. Girdėsime ir gražesnių pamokslų, rasime ir gilesnio turinio dvasiškų knygų ir visiems tokios gražios pastangos išeis ant naudos.

Savo testamentuose nepamirškime Katalikų Bažnyčios mokslo įstaigų, nes turimas padeda tikėjimo reikalus varyti pirmyn. Atsiminkime, kad gera intencija mirštančiam daug gelbsti.

Taigi prie Dievo altoriaus atminti dvasiškos mokslo reikalą. Turime ir pažįstamų ir giminių, kurie seminarijose mokinasi, juos kodažniausiai prisiminkime savo maldose ir prašykime, kad jiems Dievas padėtų pasiekti Bažnyčios aukšto mokslo.

ŠV. JERONIMAS

Šv. Jeronimas, Bažnyčios Daktaras, gimė Aquilejoje ir įsigijo labai gilaus ir aukšto mokslo per tėvelių gerumą ir rūpinimąsi. Gana ilgą laiką gyveno Romoje, bet vėliau Betlejuje, Kristaus gimimo mieste.

Šv. Jeronimas labai įsigilino į Šventąjį Raštą. Hebrajų kalbos gerai išsimokinę išvertė Šventąjį Raštą į lotynų kalbą. Ir po šiai dienai šv. Jeronimo Šv. Rašto paaiškinimai visų mokslo vyrų labai aukštoje pagarbėje laikomi.

Ne vien tik šv. Jeronimas rūpinosi vyriškiams įskiepyti giliau Bažnyčios mo-

kslā, bet jis daug padėjo ir kai kurioms moterų kuopelėms gerai išsimokyti Šv. Rašto ir abelnai Bažnyčios mokslo. Kai kurios moterys net gerai išmoko Hebrajų kalbos ir skaitydavo Šv. Raštą toje kalboje, kurioje autorius parašė.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Rugsėjo mėn. 1933 m.

Brangus Promotoriau!

Užsibaigus vasarai ir vėl bus smagiau darbuotis taip kilniame Maldos Apaštalystės darbe. Taigi stokime į darbą padvigubinti savo organizacijos narių skaitlių. Be abejo, tai labai galimas dalykas. Buvo laikas ir mes patys nematėme naudos iš tokio pasiaukojimo, dabar kas kita. Taip yra ir daug žmonių, kuriuos reikia supažindinti su mūsų Maldos Apaštalystės veikimu.

Dabar patogiausias laikas prie žmonių prieiti. Visi jau po vasaros atostogų grįžta darban. Visi išsiūlę darbo ir greitai ir noriai jo imasi. Pasiūlykime prie

progos jiems stoti į Maldos Apaštalystės uolių darbininkų armiją. Dievas už tokį kilnų darbą tikrai duos ilgą ir malonų atostogų laiką.

Paraginkime ir Maldos Apaštalystės narius dažnai šv. Mišių klausyti. Kada Visi nariai sutartinai melsis, Dievas palaimins mūsų organizaciją ir padidins ją narių skaičiumi. Abraomui Dievas prižadėjo padauginti jo ainiją kaip jūros smiltis už tai, kad Dievui jis nepasigailėjo paaugoti savo sūnaus. Mes gi visi Maldos Apaštalystės nariai aukokime laike šv. Mišių Dievo Sūnų, Jėzų Kristų, o tada ir mūsų organizacija prilygs skaitliumi jūros smiltynui.

Mūsų obalsis šiam mėnesiui tebūna: melskis ir dirbk. Kada gamta jau išsivėlka iš vasaros gražaus ir puošnaus rūbo, mes suraskime naują gražumą maldoje ir darbe, kurs užstos gamtoje rudens atmainą. Dievas žiūri į žmonių širdis, taipgi Jam tebūna jos visuomet malonios kaip pavasario gražumas.

MOTERS LIKIMAS

Galėti būti motina yra labai didelė laimė. Dievas sutverdamas žmogų galėjo įvairiai pasielgti. Jis galėjo ir taip padaryti, kad kiekvienas žmogus, panašiai kaip Adomas ir Ieva, tik iš Jo tegautųbuvimą. Bet kaip tad čia ant žemės atrodytų! Mes neturėtume nei tėvų, nei motinų! Nebūtų nei vyrų, nei žmonių, nei brolių, nei jokios šeimos! Nebūtų visų tų nuoširdžių ryšių, kuriais giminytė apjuosia žmones.

Tą mes matome Dievybėje. Trys Dieviški asmenys yra be galo laimingi, nes juos jungia amžina meilė. Ta meilė pasireiškia tuo, kad Tėvas neapčiuopiamu, stebuklingu būdu pagindo Sūnų, o iš Tėvo ir Sūnaus prasideda Šventoji Dvasia. Ir štai Dievas pamatė, kad ir žmogus tuo

būdu galėtų tapti Jo paveikslas, kad ir jis savo žemišką laimę rastų tarpusavėj meilėj. Šios meilės šaltinis yra tai, kad gimdytojais duoda vaikams buvimą.

Todėl Dievas nutarė leisti žmonėms dalyvauti Jo kūrimo galioje. Dievo privilegija yra sukurti, iššaukti iš nieko tai, ko pirmiau nebuvo ir be Jo valios nebūtų buvę. Jis leido žmonėms dalyvauti kūrimo galioje, suteikdamas jiems galią gimdyti vaikus. Tai yra laimė, kuriai išreikšti trūksta žodžių. Jei Dievo padedama tu tap si motina, tai tau taip pat teks ta neišsamiama laimė. Koks tada bus džiaugsmas! Įsivaizduok sau, kad laikai rankose mažą kūdikėlį žiūrintį į tavę didelėmis giliomis akimis, iš kurių atspindi siela; jei pama-

nai, kad ir jis turi amžinai gyventi, kad Dievo Sūnus ir dėl jo mirė, kad dangaus kunigaikštis jį sergsti, — tu tad sakai: “Tai yra mano vaikas! Aš jam daviau buvimą; be manęs čia jo nebūtų!” Su nusistebėjimu tu apie jį mąstysi, spausi prie savo širdies, išbučiuosi, bet šios laimės išsemti niekumietį negalėsi!

Kristus, steigdamas ant žemės savo bažnyčią, žinojo, kokį didelį patarnavimą Jo karalystei galės atlikti moterystė gyvenantieji žmonės. Tėvai, Dievui leidžiant, gimdydami, krikštydami ir katalikiškai auklėdami savo vaikus, labai daug pasidarbuoja Jo bažnyčiai praplatinti. Tai yra patarnavimai, nuo kurių Kristus negalėjo atsisakyti. Bet gimdytojų pašaukimas yra taip pat labai sunkus ir reikalauja didelių aukų. Bet kad vedusieji savo pašaukime ištesėtų, Kristus suteikė jiems ypatingų malonių. Jis norėtų parodyti, kad moterystė yra didelis ir šventas daiktas. Taip pat Kristus iškėlė moterystę į paslaptinę sakramento garbę. Kaip kunigas savo aukštomis pareigoms pašventinamas ypatingu sakramentu, taip ir gimdytojai savo aukštam pašaukimui yra pašventinami ypatingu moterystės sakramentu. Tokiu būdu gimdytojų uždaviniai statomi greta kunigystės, t. y., gimdyti ir auklėti bažnyčios narius, Dievo karalystės tėvainius. Moterystė, kaip ir kunigystė, yra pašvestas Bažnyčios tarnybai luomas; ji yra viena iš septynių didžiųjų krikščionybės šventenybių, paskinta platinėti Dievo karalystei žemėje, pripildyti dangų šventaisiais, kurie turi užimti nusidėjusių angelų vietas.

Ką iš tikrųjų reiškia būti motina, paaiškės tik amžinybėje, kai ji klūpės ties Dievo sostu, naudosis neapsakoma dangaus palaima ir tuomet sau sakys: “Vai, kai, kuriems aš daviau buvimą ir jų vaikai ir tolimiausi ainiai, gal šimtai, tūkstančiai žmonių taip pat tur būt šiame puikiame danguje! Be manęs jų nebūtų bu-

bę! Aš suteikiau jiems gyvenimą, amžiną laimę.” Tik tada jai galutinai paaiškės, kaip nepaprastai svarbus yra jos uždavinys. Uždavinys, kuris apima amžiną laimę daugelio nemirtingųjų sielų.

Tačiau kelias prie šios laimės, kuris per išplėtojamą kilniosios meilės jai atidaromas, yra kentėjimų kelias, nes tikroji meilė be kančių ir pasiaukojimo nėra įmanoma.

Jau tas laikas, kada mergaitės kūnas pradeda bręsti, ataeša jai daug pasikartojančių sunkenybių. Žmonos ir motinos pašaukime moterystė reikalauja ir moters daug didesnio pasišventimo, negu tėviškumas iš vyro. Jos pašaukimas paprastai atmeta visa tai, kas į jos, kaip į šeiminingą, programą ateina, tuo tarpu vyras dažniausiai esti nuo šeimos nutolęs. Gimdydamas, nemiego naktys, šalia džiaugsmo, suteikia jai daug vargų ir skausmų ir be pasigailėjimo reikalauja iš jos išsižadėjimo ir pasiaukojimo. Taigi kentėjimas yra moters pašaukimas, bet jeigu tas kentėjimas tikra meile pašvenčiamas, tada jis esti vieništelis jos begalinės laimės šaltinis.

Galimybė tapti motina sudaro mergaitei taip pat didelį pavojų. Ji gali padaryti ją nepaprastai laimingą ir vesti prie gažiausio moteriškumo išvystymo, bet taip pat ji gali būti jai baisia nelaime, jeigu ji nesilaikys Dievo nustatytos tvarkos ir pradės nedorai gyventi. Moterystė, motiniškumas, vyro meilė yra kažkas nepaprastai aukšta, šventa. Tik su šventa pagalba, su tikru nusiteikimu ir kilnia meile tegalima prie to artintis. Bet kadangi pirmoji nuodėmė be pasigailėjimo sužalojo žmogaus prigimtį, tai kiekvienam gresia pavojus, kad kūno geiduliai nesuterštų šios srities. Šiuo atžvilgiu daugiausia tenka kentėti moteriai. Čia ir glūdi jos liūdnas likimas.

Toks jau yra Dievo sutvarkymas. Ir ką jis surėdė yra kilnu ir gera. Vyrą ir

MARIJONŲ VIENUOLIJOS KAPITULA .

KUNIGŲ VIENYBĖS SEIMO, ĮVYKUSIO CHICAGOJE RUGPIUČIO

A. L. R. K. FEDERACIJOS XXIII KONGRESO, ĮVYKUSIO RUG PIŪČIO 23 IR 24

moterį Dievas apdovanojo galinga meile,, kuri visiškai atsidavime pasiekia aukščiausią laipsnį.

Meilė, tikrąją savo prasme, yra palinkimas, kylas iš pagarbos. Bet, toli gražu, ne kiekvienas palinkimas yra jau meilė. Tad reikėtų vadinti meile ir tai, kas priverčia plėšrųjį gyvulį tykoti grobio. Juk ir jis trokšta grobio, baisiai trokšta! Tačiau kiekvienas žmogus nelaikys tai meile. Bet vis dėlto yra žmonių, kurie kalbėdami apie meilę, turi omeny panašius žvėriškus norus. Tikra, nekalta meilė neturi savy jokios savimylės. Tikrai mylis žmogus gėrisi mylimojo asmens gražybe

ir išvaizda. Jis trokšta jam daug gero ir nori jį turėti, su juo susijungti.

Lytinė meilė yra labai savotiška. Ji apsupa galingą jėgą mylimąjį asmenį, kurio žavumu yra, tarytum, pagauta. Ji priverčia mylintįjį visiškai atsiduoti mylimajam asmeniui. Tik moterystėje lytinė meilė bus tuomet tobula — jei bus sutinkanti su Dievo valia.

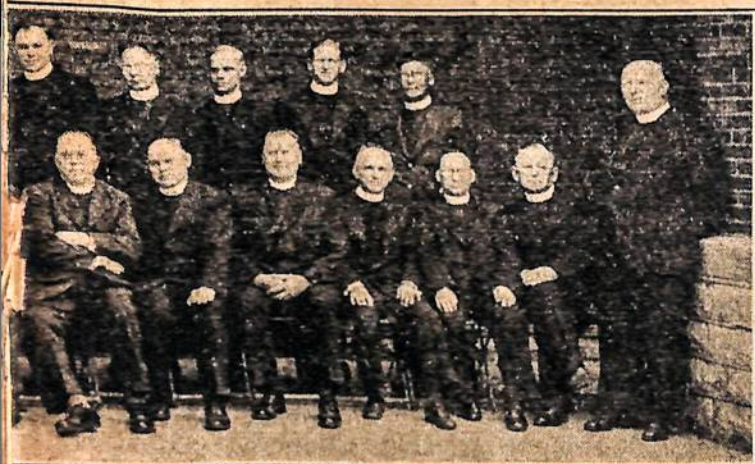
Atsidavimas mylimajam asmeniui yra ir prigimties patraukimo patenkinimas, bet kadangi pastarasis yra labai galingas, tai pavojinga, kad jis nepergalėtų dvasios ir nesuterštų tikrosios meilės. Taip pat yra pavojinga, kad jis nenuneigtų aukštų sieikinių ir nestatytų pirmon eilėn kūno geidulių patenkinimo.

Berods jau aukščiau matėme, kad vyro prigimties patraukimas yra daug galingesnis, negu mergaitės. Visai normaliose sąlygose jaunas žmogus turi daug kovoti, kad atsispyrėtų prieš pagundas. Tik jei rūpestingas auklėjimas padeda tvirtus skaistybės pagrindus, jei jis sąžiningai vengia to, kas galėtų jame sukelti kūno geidulius, jei jis karšta malda ir dažnu Komunijos priėmimu semia jėgas nekaltam gyvenimui, tai jam lengvai pavyksta nugalėti visas pagundas.

Deja — rašo vienas geriausiųjų šios srities žinovų — „mūsų kultūra ne tik naturalias lytines sąlygas sudrumstė ir didesnę jų dalį savo papročiais sunkiai sužalojo, bet ir dirbtinu būdu jas privedė prie ligūstumo... Užmiršdama prigimties patraukimo tikslą, žmonijos kultūra kūno geidulių patenkinimą laikė dirbtiniu malonumu ir išgalvojo įvairių priemonių, kurios padidintų pojūčių malonumus ir suteiktų žmogui pasigėrėjimo...

Hardy Schileng, S. J.

Pirmadienyje, Rugsėjo (Sept.) 4 d., (Labor Day), įvyks Marijonų Kolegijos piknikas Marijonų farmoje. Visi kviečiami atvykti ir pakvėpuoti tyru oru.

O 22 DIENĄ, DALYVIAI

D., 1933 M., CHICAGO, ILL., DELEGATAI

ŠVENTOJO DARBO VAISIAI

(Šventųjų metų Jubiliejų švenčiant)

Mirštas ant kryžiaus Kristus matė atliktą savo darbą. Įvyko tai, ką Viešpats Dievas skelbė per savo įkvėptus pranašus. Viešpaties Pateptasis atnešė pasauliui laisvę. Tautų lauktasis iškilmingai įėjo į šventąjį miestą. Bet šio pasaulio kunigaikščiai sukilo prieš Viešpatį ir Jo Kristų; Jie perdūrė Jėzaus rankas ir kojas, pagirdė ūksusu ir tulžimi, juokėsi iš Prikryžiuotojo, laikė jį piktadariu.

Jėzaus darbas yra atidengimas begalinių malonių šaltinio. Tas darbas pradėtas Betliejuje ir baigtas ant Kalvarijos kalno, pradėtas auka, auka ir baigtas. Per 33 metus V. Jėzus kovojo su tamsybių galybėmis.

Piktasis visomis savo jėgomis, visu biaurumu ir neapykanta stengėsi prislėgti Jėzų mirties valandą. Bet nuo to laiko piktojo karalystė pasibaigė. Iš Kalvarijos kalno kryžiaus iškilo Dievo karalystė, iš pralaimėjimo — laimėjimas, iš mirties — gyvenimas. Kai pirmąjį Didįjį Penktadienį tekėjo saulė, pasaulis dar buvo pra-keiksmo prislėgtas, o saulei leidžiantis jis buvo išgelbėtas.

Kristaus darbas atliktas, bet dar nebaigtas. Išganytojas gyveno žemėje ne trumpam laikui, bet amžiams. Buvusių kančių dienos seniai praėjo, bet jų derlių angelai renka ir dabar. Daugiau jau niekadės nebetekės šv. kraujas iš Nekaltojo Dievo Avinėlio žaizdų, nebetemps Jo neapykanta prie neteisybės teismo, baisūs kirčių smūgiai nebedaužys Jo kūno, kruvini erškėčių vainiko dygliai nebeniekins Jo dieviškosios didybės, niekadės Jėzus nebežengs kruvinuoju kryžiaus keliu. Bet šis Kristaus darbas liks per amžius. Šventi Jo tiesos žodžiai, kuriuos jis kalbėjo numylėtoj Palestinoj, skamba visais laikais ir pasiekė tolimiausius žemės kam-

pus. Jo šventas gyvenimas tapo įkvėpimu ir pavyzdžiu daugeliui žmonių ir nežinomų šventųjų. Jo kančia laimėtos malonės tekėjo per du tūkstančius metų ir tekės amžinai. Kol tvers šis pasaulis, Dievo ištikimieji džiaugsmingai giedos "Būk pagarbintas, Kristau," o angelų balsai kartos jų aidą: "Per amžių amžius." Pasaulio pabaigoje visos dangiškos galybės galingu choru giedos kentėjusiam Avinėliui: "Būk pagarbintas, Išganytojau, būk mylimas per amžių amžius."

Kristaus darbas atliktas, bet jo vaisiai dar tebenoksta. Jie apima ateitį, kaip ir praeitį. Dieviškoji Kalvarijos auka pranašavo, kad visą pasaulį patrauks prie kryžiaus kojų, ir tikrai taip vyksta. Kristaus kryžius yra sėkla, auganti šventuosiuose ir kankiniuose, kurie supranta Kristaus kvietimą: "Imkite savo kryžius ir sekite mane," ir daugelis, Kristaus pavyzdžio raginami, Jo laimėtų malonių palaikomi, kopina į kraujuotą Kalvarijos kalną. Kryžius jiems yra skaisčiausios meilės simbolis, ženklas viso to, kas brangu.

Rymo imperatoriai užėmė liejo kryžiaus sekėjų kraują, bet kryžiaus nenugalėjo. Šiandien kryžius yra iškeltas ant septynių Rymo kalnų, ir Kristaus kankiniai spinduliuoja ant gyvojo Dievo altorių. Barbarų būriai sutriuškino galingas kariuomenes, nuvertė valdovus nuo sostų, bet kryžius ir juos nugalėjo, ir jie liko ištikimi Kristui.

Ir mūsų neramiausiais laikais kryžius triumfališkai spindi. Daugelis gyvena ir miršta tik dėl Prikryžiuotojo meilės. Nekalti kūdikiai, jaunikaičiai ir mergaitės, vyrai ir moters, nesusitepę gyvenimo purvynuos, kunigai, pašventę savo gyvenimą klaidžiojančioms avims, atgailojančios Magdalenos, atsivertę Augustinai — visi artinasi prie Viešpaties altoriaus ir su

didžiausiu ilgesiu laukia Išganytojo ateinančio į jų širdis. Palaiminta Kristaus kančia!

“Išsipildė!” Šiuose žodžiuose nėra pagrindo nusiminimui ir ašaroms. Jie skamba kaip trimito ženklas. Jie plaukia iš karštos Jėzaus meilės ir skelbia žmonėms naujo gyvenimo aušrą, naujus malonės ir meilės laikus, tveriančiųjų iki kol šis pasaulis pavirs į nieką, kaip iš nieko buvo sutvertas. Tie žodžiai skelbia Kristaus pasiuntinybę, jau nuo amžių pramatyta, tobulai išpildytą ir pasiliekančią čia žemėje, kol saulė švies iš mėlynojo dangaus skliauto. Jie atvaizduoja meile degan

čią širdį dieviškojo Išganytojo, gimusio Betliejuje, mirusio ant Kalvarijos kalno, savo brangių kraują nuplaunančio žmonių nuodėmes.

Milijonų rankos yra iškeltos į kryžių maldai, rankos šventųjų ir ausidėjėlių, stipriųjų ir silpnųjų, besidžiaugiančių ir nuliūdusių, turtingų ir vargšų, gyvų ir mirusių. Visi amžiai, visos tautos, visi Ievos vaikai — nusidėjėliai glaudžiasi prie Jėzaus kryžiaus. Kristaus darbas atliktas, bet dar nebaigtas. Šventieji Metai stato jį mums prieš akis ir kviečia mus prisidėti prie tolimesnės jo eigos.

E. Simaška.

KATALIKŲ PASAULY

NAUJAS ŠVENTASIS

Liepos mėnesio 9 dieną Popiežius pripažino jauno saleziečio Domininko Savio dorybių kilumą. Manoma, kad greitai bus galima jį pripažinti palaimintuoju ir šventu. Domininkas mirė turėdamas 15 metų.

Domininkas Savio gimė Piemonte 1842 met. balandžio m. 2 dieną. 1854 m. buvo priimtas į palaimintojo kunigo Bosko oratoriją Torine. 1854 met. kovo mėn. 9 dieną mirė. — Tai salezietiškojo auklėjimo gėlė!

BAŽNYTINIO MENO MUZIEJUS. — Statomuose kunigų seminarijos rūmuose bus paskirta patalpa bažnytinio meno muziejui, kuris būsiąs atidarytas, greičiausiai, nuo ateinančio rudens. Muziejaus patalpa rengiama pagal inž. Reisono projektą.

Ta proga Kaune įsikūrė bažnytiniam menui tirti, remti ir ugdyti draugija, kurios iniciatoriai yra prof. Česnys, kun. V. Mironas, Čiurlionienės galerijos direktorius P. Galaunė, kunigų seminarijos rektorius kan. Penkauskas, kun. Sabaliauskas ir dailininkas A. Valeška. Draugiją glo-

boja Kauno metropolitas arkivysk. J. Skvireckas. Draugijos skyrių manoma steigti ir provincijose.

— **PANEMUNĖ** (Kauno). Liepos 9 d. parapijos bažnyčioj kun. A. V. Rimas, vienuolis marijonas, atlaikė pirmąsias šv. Mišias. Jam asistavo draugai marijonai, archidiakonavo kun. J. Grigaitis. Pamokslą pasakė kun. J. Aleksa. Visuomenei žinomas a. a. kun. M. Gustaitis — primicijanto dėdė. A. Panemunėj princiejų buvo nebuvę jau kelios dešimtys metų.

MOZAIKA IŠ LIETUVIŠKŲ AKMENŲ

Mozaikos yra toki paveikslai, kurie ne dažyte dažomi, bet iš akmenėlių susstatomi. Prirenka įvairių spalvų akmenėlių, juos sudėstinėja, sucementuoja ir išeina gražus paveikslas. Toks paveikslas nebijo šalčio nei ugnies ir yra beveik amžinas. — Šimet meno mokyklos mokiniai, vadovaujant skulptoriui Juozui Mikėnui, iš tokių akmenėlių padarė dviejų metrų didumo Kristaus galvą, kuri bus įmūryta Kauno studentų bazilikoje virš didžiųjų durų ir iš oro pusės. Kas gyvena Kaune ar atvažiuos į Kauną, vertėtų pažiūrėti, kaip tai išrodo.

ŠV. JONAS-MARIJA, KRIKŠTYTOJAS VIANNEY, ARSO KLEBONAS

(Tąsa)

Mūsų klebonas, — kalbėjo žmonės, — ko mus mokina, tą ir pats vykdo. Jis nedalyvauja jokiuose pasilinksminimuose; jo vienintelis džiaugsmas — tai malda.”

Šventasis žinojo, kad išrinktųjų sielų saujelė, yra lyg visos parapijos atgimimo šaltinis, todėl ypatingu būdu jis ima rūpintis jaunomis mergaitėmis, kurios lankė pamaldas.

Vasarą 1818 m. po mišparų keletas jaunų mergaičių pasiliko bažnyčioje, norėdamos prieiti išpažinties.

“Mano vaikeliai” — tarė jis joms — “jei norite, sukalbėsime rožančių, kad Švč. Panelė padėtų jums gerai atlikti tą pareigą.”

Paskui po išpažinties, tuo tarpu kai kitos mergaitės šoko aikštėje, jis pasikviečia jas į sodą. Susirinkimas baigiasi gražių skaitymėlių. Kitą kartą jos atsivedė daugiau draugių, kurios taip pat uoliai ima artintis prie šv. Sakramentų.

Vasario mėn. 23 d. kun. J. Vianney įsteigė Šv. Rožančiaus Broliją. Dabar te-reikėjo įveikti minias. Nė kiek nenusileidamas ir griežtai kovodamas su nedorybėmis, jis smerkė šokius, žiūrėdamas į juos, kaip į nupuolimo visokių nedorybių versmę. Jis neduodavo išrišimo šokantiems, todėl keletas mergaičių net po kelerius metus liko be Velykinės išpažinties, kol neatsisakė nuo tos pramogos.

Kaip elgdavosi jis su tais, kurie jo balso nepaklausė? Įvairių būdų jis griebdavosi: tėvams primindavo, kad nedraudžia vaikams šokti. Tai vėl sumokėdavo smuklininkams, kad apleistų pasilinksminimo vietą, jaunimui nepradėjus šokti. Arba sumokėdavo smuklininkams visą dienos pelną, kad uždarytų smukles. Jis nesi-

drovėjo pasirodyti viešose šokių vietose ir ten įrodinėdavo šios pramogos nepadorumą. Žodžiu, jis tiek padarė, kad šokiai liovėsi. Vis dėlto 14 met. teko jam kovoti su tąja yda.

Iš kitos pusės ištvirtėliai, nebeturėdami draugių, nes visos moterys ir mergaitės pataisė savo gyvenimą, pradėjo Šventajam keršyti. Apdrapstydamo jį net savo nedorybių purvais. Keletas anonimų (bevardžių laiškų) buvo nusiųsta pačiam Vyskupui, kurs buvo priverstas atsiųsti dekaną, kad pasiteirautų apie kun. J. Vianney elgimąsi. Tuos kruvinus bandymus jį iškentėjo ramiai. Be to, jo darybės buvo gražiausias jo nekaltumo įrodymas.

Kaskart uoliau pamaldos buvo lankomos. Nuo 1875 m., įėjęs į bažnyčią, rasdavai nors vieną asmenį klūpantį prieš Švč. Sakramentą. Šv. Sakr. Brolija atgijo.

Kiek džiaugsmo turėjo Šventasis mitydamas savo gerus kaimiečius, po sunkių dienos darbų atėjusius į bažnyčią pasimelsti!

Grižo krikščioniški papročiai — religinio turinio knygų skaitymai. Be to, visi bendrai susirinkdavo vakarais į bažnyčią ir kalbėdavo rožančių ir maldas. Kuklus Dievo namas pakeitė savo išvaizdą. 1820 m., vietoj medinės varpinės įtaisyta mūrinė ir aprūpinta skambiais varpais. Tuo pat laiku po dešine viškų puse buvo pastatyta pirmoji Švč. Panelės vardu koplyčia, o 1823 m. antroji, Šv. Jono Krikštytojo vardu. “Arso Panelės” brolis, grafas. F. des Garots, kurio dosnumas neturėjo ribų, paaukojo puikų baldachimą. Kadangi jis buvo labai platus, reikėjo padidinti bažnyčios duris. Be to, daug gražių bažnytinių rūbų, vėliavų, indų, relikvijorių, marmurinis altorius — vis tai buvo to paties asmens dovanos. 1827 m., lai-

ke misijos, Šventasis prabilo: "Mano broliai, Arso parapija jau nėra ta pati."

Iš tikrųjų, ta parapija buvo pasikeitusi. Dabar niekas nepiktžodžiavo. Net laukuose buvo girdėti šv. giesmių aidai! Vyrai, laikydami rožančių (rankoje), darbavosi apie namus, ėjo greta vežimų!... Varpams suskambinus Ang. Pasveikinimą, vyrai nusiimdavo kepures, moterys dievotai sudėdavo rankas, ir visi meldėsi ar lauke, ar aikštėje, ar kelyje. Tie žmonės, kurie seniau su teisingumu visai nesiskaitydavo, dabar ir mažiausią vagystę vaikų tarpe aštriai bausdavo. Tėvai, vos gerbiami seniau, dabar didelės įtakos įgavo. Visur namuose buvo santarvė, paklusnumas ir tvarka.

Sekmadieniais niekas nebedirbdavo; joki pirkimai, joki pardavimai nebuvo daromi šv. dienomis. Baronienė de Belvey pasakoja savo atsitikimus: "Sekmadienis, taip seniau niekinamas Arso parapijoje, dabar buvo švenčiamas kaip Viešpaties diena. Nuo ryto lig vakaro bažnyčia buvo pilnutėlė žmonių, ir daugybė jų priimdavo Švč. Sakramentą.

Pamaldoms pasibaigus, po trumpos pertraukos, Klebonas dėstydavo katekizmą, paskui visi bendrai kalbėdavo rožančių. Vakare, trečią kartą, varpams skambinant, vėl rinkosi žmonės ir karšta malda baigdavo Viešpaties dieną."

Garsai apie tos parapijos žmonių šventėjimą greitai pasklydo, todėl visoki svetimšaliai ir tolimesniųjų apylinkių gyventojai atvykdavo pasigėrėti jais. M. Convert, kuris čia klebonavo 1889 m., pažino daug jaunų ir senų kilnių žmonių. "Jų veidai buvo pilni šventumo; ramybė, nežemiška palaima spindėte spindėjo juose, iš tūkstančių žmonių galima buvo juos išskirti."

LIETUVOS ŽINIOS

SMARKI AUDRA. — Iš Klaipėdos gauta žinia, kad per Lamsodžių apylinkę praėjo smarki audra. Perkūnas įtrenkė į gyv. Stonaus namus, ir juos padegė. Jo žmona buvo užmušta vietoj, jis pats smarkiai pritrenktas ir liks luošas. Kitus du pasisekė tik paskutinę minutę iš ugnies ištraukti. Stonaus sudegė bemaž visos turtas.

ŠIAULIEČIAI IŠRADĖJAI. — Vienas šiaulietis išrado specialią mašinėlę silkėms valyti. Ši mašinėlė yra praktiška, higieniška ir pigi, kurios pagalba greitai ir nesusitepus rankų paruošti silkę valgymui. Šis išradimas jau užpatentuotas ir už poros mėnesių manoma pradėti mašinelių gamybą.

KLAIPĖDA. — Teko patirti, kad Klaipėdoje aetrukus manoma pradėti statyti žuvims gaudyti tinklų fabriką. Iki šiol žvejai patys gaminosi sau tinklus, o kita dalis didesniųjų ir geresnių tinklų buvo įvežama iš užsienio.

KAUNAS. — Sužinojome, kad Kauno miesto savivaldybė yra numaciusi Kauno kai kurias gatves pradėti grįsti medžiu, kaip kad daroma kituose užsienių miestuose.

BOLŠEVIKŲ RUSIJOJ BADAS!

Dabar aetenka kalbėti apie tikėjimo krizę SSSR, bet apie tikrą badą.

Vyriausybė bando nuslėpti tikrą padėtį, bet badas jau taip paplito, kad ir bolševikai nebėsužeba toliau slėpti tiesos. Ukrainoj ir Kaukazo šiaurėje miršta daug žmonių iš bado. Tik keliuose didesniuose miestuose dar šiaip taip teikiama produktai. Bet ir pačioj Maskvoj kooperatyvuose ir maisto skirstymo punktuose išduodama pagal korteles duonos 800 gramų vienam darbininkui dienai ir 400 gramų kitiems privilegijuotų kategorijų ėmėjams, o cukraus nuo 400 gramų iki 1 kilg. mėnesiui.

Sviesto ir net margarino nė kvapo nebeliko Maskvoje. Perkama be kortelių duona valst. krautuvėse kaštuoja 3..4 rub. kilg., laisvoj gi rinkoj reikia mokėti 7—8 rb., sviesto kilgr. 50 rb. O juk Maskva laikoma geriausiai maistu aprūpinamu miestu.

Maskvos gyventojai gauna iš savo giminių provincijoj prašymų atsiųsti bent truputį duonos.

Anglų laikraščių Maskvos korespondentai praneša, kad Sovietuose prasidėjęs badas. Badauja pietinė SSSR. Kolchozų ūkis esąs priežastimi to, kad nežinūrint į derlių turtingų sričių gyventojai jau nebeturi ko valgyti.

Priverstinai ūkiniakų suvarymas į kolchozus, atskirų ūkių sugriomivas, visiškas nesugebėjimas sunaudoti žemės ūkiui mašinas, gyvulių išnaikinimas padarė tai, kad antroji piatiletka davusi šaliai tik skurdą ir badą.

— DOLERIS 6 LT. 70 C. — Liepos 18 d. parduodamo dolerio kaina buvo 6 lt. 70 ct. Dolerio kaina vis dar nepastovi ir krenta.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Ar gali čia būti kokia nuodėmė tokiems žmonėms, kurie priklauso Bažnyčiai ir Rymo Katalikų draugijoms ir tretiniakams ir, kaip bankas užsidarė, ir vieno žmogaus pinigai žuvo, tai jie paleido kalbas, kad tas žmogus pasikorė. Ta kalba plačiai pasklido ir tas žmogus daug kenčia?

ATSAKYMAS. Kam čia klausti apie nuodėmę? Juk visi turime aiškiausią Dievo įsakymą: *“Nekalbėk netiesos prieš savo artimą.”* Jei tie žmonės tą įsakymą sulaužė, tai jie turi nuodėmę. Ta jų nuodėmė tiek yra sunkesnė, kiek sunkiai tas žmogus nukentėjo ir kenčia.

Labai, žinoma, gaila, kad šioje gady-

nėje net ir daugybė tikinčiųjų taip yra paleidę savo liežuvis, kad dėlto ne vienam teko ir pragare atsidurti.

Šv. Jokūbas apaštalas pastebėjo, kad liežuvis nedidelis nariukas, bet nevaldomas labai daug pikto daro. Nebereikalo ir Sutvėrėjas jį patalpino už dviejų sienų.

KLAUSIMAS. Kas yra “Gregorinės” Mišios ir kokia reikalinga auka, kad jos būtų atlaikytos? Kokios iš to gaunamos malonės?

ATSAKYMAS. Tos Mišios gavo savo vardą nuo šv. Grigaliaus, kuris jas įvedė ir malonėmis apdovanojo. Tos Mišios yra laikomos per trisdešimts (30) d. be perstojo. Auka pagal šalių papročius. Amerikoje turėtų būti ne mažiau trisdešimts dolerių. Dažniausiai pridedami keli doleriai, nes tos Mišios sudaro ir neparankumų.

Malonės yra tiems, kurie auką daro, bet ypačiai sieloms už kurią arba kurias jos yra laikomos.

KLAUSIMAS. Ar galima laidotis su apdovanotu atlaidais ražančium ir su kryželiu su relikvijomis?

ATSAKYMAS. Galima laidotis su tokiu ražančium, bet kryželį su šventųjų relikvijomis reikėtų palikti gyviems.

KLAUSIMAS. Ką tai reiškia, jei ligonis mirdamas juokiasi, nepaisant didžiausių skausmų, koki toje valandoje jo kūną varsto?

ATSAKYMAS. Šventieji didžiausias kančias kentėdami buvo linksmučiai. Šv. Laurynas deginamas ant įkaitintos skardos, kai vienas šonas buvo visiškai sudegintas, šypsodamos liepia versti ant kito, nes šitas, girdi, jau ganėtinai iškepęs ir galį budeliai jį jau valgyti. Šventa ir nekalta siela ramiai moka kentėti, o mirties valandą ji pasitinka kaip savo išvaduoją su šypsena ant lūpų. Labai galimas daiktas, kad ir Tamstos sūnelis turėjo laimės su tokiu džiaugsmu pasitikti mirtį,

kaip Aukščiausiojo pasiuntinį, atnešanti ligoniui linksma naujieną, kad baigiasi jo sunkios gyvenimo dienos ir kad laikas nuo amžių jam atsiimti garbės vainikas už uolų Dievo garbei tarnavimą, o ypač už šv. Mišioms tarnavimą, kurį velionis jaunuolis, sakote, labai mėgęs.

KLAUSIMAS. Kurią dieną pareina šv. K. J. Teresės šventė ir kada reiktų pradėti jos Novena?

ATSAKYMAS. Šv. Kūdikelio Jėzaus Teresės šventė paskirta spalio (October)

3 d. Patogiausia tad būtų jos Novena pradėti devyniomis dienomis prieš šventę, t. y. arba rugsėjo 24 d. (jei norėsite šventės dienoje būti jau visą noveną išbaigę) arba rugsėjo 25 d. (jei šventės dieną prisikaitysit prie Novenos). Galima tačiau kiekvieną laiką atlikti Noveną, sukalbant per devynias dienas tam tikras maldas ar iš kalygelės ar šiaip kokias maldas, atliekant išpažintį ir priimant šv. Komuniją.

* * *

KĄ MAN DAVĖ NELAIMĖ

(Vieno gydytojo pasipasakojimas)

Gal būt mano pažįstamieji stebėtis permaininga, kuri manyje įvyko. Kaip iš manęs tokio didelio bedievio vėl tapo religingas žmogus? Pirm visko turiu pasitebėti, kad yra paslaptingi Dievo Apvaizdos keliai, kurie lydi mūsų gyvenimą.

Dar vaiku būdamas gyvenau su savo tėveliais viename didmiestyje. Mano tėvelis ten buvo universiteto profesorium. Bet jis anksti mirė. Pasilikome mes trys našlaičiai prie motinos. Be manęs dar buvo dvi jaunesnės sesutės. Gyvenome iš mažos tėvelio pencijos. Eiti į mokslus beveik neturėjau už ką.

Mieste buvo dvasininkų fondas neturtingiems moksleiviams šelpti. Sąlygos tokios: baigus gimnaziją, jei kas neidavo į kunigus, tai turėjo vėliau fondui grąžinti išlaidas. Motina mane ragino stoti į seminariją. Aš ir pats prie to linkau.

Gavęs stipendiją mokinausi gimnazijoje. Mokslas sekėsi, nes buvau gabus ir darbštus. Baigiau gimnaziją su aukso medaliu. Stojau seminarijūn.

Seminarijoje mokslas irgi sekėsi. Bet tie pasisekimai mane kėlė į puikybę. Aš pats ir manė draugai manė, kad aš gaučiau stipendiją dar platesnėmis studijoms, bet, mano nelaimei, įvyko kitaip. Stipen-

diją gavo kitas. Tai labai įžeidė mano puikybę. Norėjau mesti seminariją, bet negalėjau, nes reikėjo atlyginti išlaidas. Aš neturėjau tam reikalui pinigų. Bet pasitaikė gera proga. Vienas mano dėdė mirdamas užrašė man savo nors ir nedidelį palikimą. Aš jį pardavęs padengiau visas mokslo išlaidas.

Degdamas pykčiu išstojau iš seminarijos. Tuo pat laiku nutraukiau visus santykius su tikėjimu ir Kat. Bažnyčia.

Išvažiavau studijuoti mediciną. Moks las ir čia sekėsi. Aš tikėjausi pragarsėti. Tuo tarpu susirgo motina. Aš turėjau iš užsienio grįžti namo. Motina sirgo ilgokai ir padarė nemažą išlaidų. Sesutėms nebuvo iš ko pragyventi. Ir aš nebegalėjau važiuoti į užsienį. Apsigyvenau mažame miestelyje ir pradėjau gydytojo darbą.

Keletas laimingų pagydimų, keletas pavykusių operacijų mane išgarsino. Žmonės mane labai gerbė, bet patylomis šnekėjo, kad aš esąs netikintis, kad jie nematė manęs bažnyčioje. Aš visai buvau užmiršęs religines praktikas. Kartais net kenkdavau dvasiškijai.

Vėliau sesėrs stengėsi mane perkalbėti. Aš dariau savo. Mano pasisekimas,

kaipo gydytojo, augo.

Pamilau jauną, mokytą mergaitę. Buvo ji neturtinga. Nors ji nelabai norėjo su manimi susituokti (mes atlikome civilinės jungtuves), bet gero gyvenimo viltis ją privertė eiti prieš jos norą. Mudu vienas antrą pamilo. Ji taipgi gerai sugyveno su mano seserimis.

Praslinkus porai metų, mūsų šeimą padidino dukrelė Janė, kurią aš labai mylėjau, visuomet su pasiilgimu skubinausi namo, kad galėčiau su ja valandikę pažais ti, ją pamyluoti.

Kartą man besėdint ant balkono, prie manęs buvo dukrelė. Ji tada buvo penkerių metų. Pamačiusi gatvėje arkli, ji ėmė džiaugsmingai šokinėti ir aš nepamačiau, kaip ji persivertė per tvorelę į gatvę. Mes buvome antrame aukšte. Apačioje buvo akmens trotuaras. Nežinau, kaip nubėgau į gatvę. Pamačiau žmones benešančius mano Janytę. Ji buvo kruvina. Aš vaitojau iš skausmo ir nebežinojau, kaip gydyti. Pašaukiau kitus gydytojus, bet mano mažytės gyvybė ėso. Aš negalėdamas jos mirties pergyventi, išbėgau iš namų. Bėgau kaip pamišęs, bijodamas grįžti namo, kad nesužinočiau liūdnoš žinios....

Kaip ilgai klajojau — nežinau. Lygiai nežinau kur klajojau. Tik vėliau sesuo man pasakojo, kad kai beveik mirusi mergaitė staiga atgijo, ji bėgusi į bažnyčią padėkoti Dievui, radusi mane šventoriuje, prieš bažnyčios duris begulintį kryžiumi.

Tuomi ji labai stebėjosi, nes niekuomet iš manęs nesitikėjo tokio žygio.

Pakilęs jaučiausi, kaip iš gilaus miego pabudęs. Šis pabudimas buvo reikšmingas visam mano gyvenimui.

Sužinojęs apie stebuklingą mano dukrelės pagijimą, nepaprastai nudžiugau. Šis įvykis/padarė manyje didelį perversmą. Aš pasiryžau taisyti savo gyvenimą. Atlikau viso gyvenimo išpažintį ir dėkoju karštai geriausiajam Dievui, kad jis neat-

meta žmogaus nelaimėje, nors tas žmogus pirma taip skaudžiai buvo Dievą įžeidęs.

Dr. V. B.

Kolegijos Rėmėjai:

S. Strazdienė, So. Boston, Mass. ...	3.00
M. Navickienė, Chicago, Ill.	2.50
M. Žilienė, Chicago, Ill. ...	3.00
J. Čiubanavičius, Norwood, Mass. ...	3.00
P. Yakas, New Britain, Conn.,	3.00
D. Jankevičius, Chicago, Ill.	3.00
B. Vaškevičienė, Newark, N. J.	3.00
A. Daniunas, Chicago, Ill.	3.00
P. Balkus, Detroit, Mich.	3.00
Anna Ragelis, Brooklyn, N. Y.	3.00
A. Kairys, Rockford, Ill.	3.00
O. Mockienė, Kenosha, Wis.	3.00
K. ir D. Žasyčiai, Chicago, Ill.	3.00
Mr. Vaitkevičia, Cicero, Ill.	3.00
B. Gailiūnienė, So. Boston, Mass. ...	3.00
J. Maciunas, Shenandoah, Pa.	2.50
P. Spranaitienė, Kearny, N. J.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Kol. Rėm. Centras

SVEIKA MARIJA

Iš Kun. A. Stolz'o Raštų

Lietuviškai parašė

Kun. Antanas Petrauskas, M. I. C.

Ar myli Mariją? Ar nori apie Ją pasiskaityti gražių skaitymų? — Jei myli ir nori apie Ją daug — daug gražių dalykų išgirsti, tai būtinai pasiskaityk ką tik išėjusią iš spaudos knygą vardu "SVEIKA MARIJA!"

Knyga turi 200 puslapių rašto, 8 didelius ant gražios popieros Švč. Marijos ir Jėzaus paveikslus.

Knygos kaina, imant po vieną 35c.

"LAIVAS"

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois.